

שלושה שאכלו פרק שביעי ברכות

ענה א מיי פכז מהל
גלוס גלי יב
עו ב מיי פיה המלכות
ברכות גלי יב סג
פניו כו טעם ארץ
מי קנה טעם א
עו גר ה מיי פ"א פ"א
בלבט ט סג טע
מוש"ט ארץ מי ק
טע"פ יב וסמו קט
טע"פ א
עו: ז מיי וסג טע
טע"פ ארץ סמו
קט טע"פ ד
ע"פ סג טע"פ טע"פ
ארץ מי קט טע"פ א
פ מיי טע"פ טע"פ טע"פ
טע"פ ג :

שחרקה אחין או שותפין טעורה. תימה דלמר צבוסה
(פ"ק דף טו.) מטה משמחה חברים כגון ארוכה ושתי
כרעים. ולי נראה דהס מייירי שכול להחזירה כאשר בתחלה ולתקנה
שהכרעים ציין הדיוט יכול להחזירה. וה"פ אחי לא פרך הכא
מכל כלי שנשבר וטורח אלמא כיון
דפלגוה פרה לה שומא: ולי דשתי
הס שאינו ראוי עוד להלטרף הכלי
יחד ולקבל שומאם פליגי מכלן ולהבא
ולא היו דומיא דשגשה בני אדם דהו
ראוי עוד להלטרף לזמן.
שמש מטרפין לזמן. וה"פ בשני
צתים ובני אדם עומדים
ומשמין מזו לזו מטרפין וכן איתא
בירושלמי ובלבד שישמטו ברכת
המזון מפי המבדק, והא דנקטו במתני'
בית אחד] משום דהוה דמיא
דאפילו צבית אחד א"ס לזו חין מומתין
וכן צבית חתנים כשזוכים במופה
צב' צתים ובני אדם משמין מזו לזו
מטרפין ובלבד שישמטו ברכת המזון
מפי המבדק: **ברא** פרי הגפן
וטעולין ממנו לידים. פירש"י כי לא
נפן לטובי מים לא היו אלא גמי
פירש"י ולכלן משמט דמי פירות
כשרין לנטילת ידים ויש לחלק בין
הני דלמרינן בפרק כל הנשר (דף
קו.) דלחזותא קפדיהו, ומיהו י"ט
מפרשים לנטילת ידים בעיני מים
דכתב וידיו לא טעף במים:
כמאן אולא הא דלמר שמואל
וכו' כ' אליעזר. לכוהנה
משמט ממאי דלמר ר"א טעולין וכו'.

ולא אמרן אלא דלא חקדימו הנך. חבורות שפרשו אלו מהן ואזמון
עלייהו דהני כגון אם היו ארבעה בכל חבורה ושאר בכל אחת כדי
זימון והפרשים הללו היו לריבים ללא לשוק קודם שגמרו החבורות
אח סעודה: וכל זמון עלייהו. דהני כגון שגמרו אלו מהם לזימון
דלמא לעיל קורין לו זמון מיהו עליו
וצרכו החבורות ואלו לא היו הם אלא
(ה) כדי לבדק וברך הוא ועכשיו הם
צאים לבדק. לא זמון דפרח מינייהו
חובה זימון וזו לא הדר עלייהו:
מטה עמלה שנבנה חליה אלמא כיון
דפלגוה. פקע גס מטה מינה גס
שומאם ח"ג דהדר הדרה והרי ה"ס
מטה לא הדרה שומאם, הרי גמי
כיון דפקע גס שלשה מינייהו
בהפרס ושם זימון ע"י שזימטו
הראשונים עליהם ח"ג דהרי לכלל
כ"י שלשה לא הרי לכלל זימון, אבל
כ"י לא זמון לא פקע חובה זימון
מזן ח"ג (ג) לפי פירושם: ח"ג י"ט שמש
ציינים. שמשמש לשיחיה: שמש
מטרפין. ח"ג שאין אלו רואין את
אלו כגון יריעה פרוסה ציינים: ח"ג
מבדקין עליו ב"פ הגפן. לפי שהיה
ייסם חוק מלך ואין ראוי לשיחיה בלא
מים הלכך אכתי לא אשתי למעליהו
ולא זו מבדקתו הראשונה והרי הוא
כענבים וברכתו ב"פ העץ: וטעולין
ממנו לידים. דגס מים עליו דמי
פירות בעלמא מקרי: משנתן לטובי
ע"פ י"ן עליו ואין טעולין אלא
צתים: [ג] אלא חר הכי גרסי' י"ן עוד
שלא נתן לטובי מים מבדקין עליו
ב"פ העץ ואין טעולין הימנו לידים
משנתן לטובי מים מבדקין עליו בורא
פרי הגפן וטעולין הימנו לידים דברי
ר' אליעזר וכו' אין בין כך ובין כך
מבדקין עליו ב"פ הגפן ואין טעולין
ממנו לידים וטעמיהו דרבנן משום
הסדר זולתן כך מלאחי בבלות
גדולות אלא קידוש והבדלה: [ג] ובדקתי
בחוספתא ולא גרסינן בה הכי אלא
כמו שהוה בספרים: בר"ט. דלמר
טעולין הימנו לידים ולא חייב להפסק
זולתן: למאן חזי. לשחיה דמבדקין
עליו ברכת ה"ן: קרובי. פייסין
בלעז ובשני חכמים אטומליה
ולא עניניה: ח"ן מעבדין כוס מלא
על הפת. שלא יספק על הפת והוא
הסם בזויה: פסק. זרק: כשפגל.
אמיניטטריסין בלעז מנה של בשר
מבושל: עידי דממאם. שמתמקן
בויריקתו כגון חאנים בשלו כל נרסם
וטוחים: דלא ממאם. רמון ואגוז וכל
דבר קשה: ממשיכין י"ן בעגרות.
משום סימן טוב ואין כאלו משום ציון
והפסק לפי שמקבלים אותו בראש פי
במידה

ולא אמרן אלא דלא חקדימו הנך. חבורות שפרשו אלו מהן ואזמון
עלייהו דהני כגון אם היו ארבעה בכל חבורה ושאר בכל אחת כדי
זימון והפרשים הללו היו לריבים ללא לשוק קודם שגמרו החבורות
אח סעודה: וכל זמון עלייהו. דהני כגון שגמרו אלו מהם לזימון
דלמא לעיל קורין לו זמון מיהו עליו
וצרכו החבורות ואלו לא היו הם אלא
(ה) כדי לבדק וברך הוא ועכשיו הם
צאים לבדק. לא זמון דפרח מינייהו
חובה זימון וזו לא הדר עלייהו:
מטה עמלה שנבנה חליה אלמא כיון
דפלגוה. פקע גס מטה מינה גס
שומאם ח"ג דהדר הדרה והרי ה"ס
מטה לא הדרה שומאם, הרי גמי
כיון דפקע גס שלשה מינייהו
בהפרס ושם זימון ע"י שזימטו
הראשונים עליהם ח"ג דהרי לכלל
כ"י שלשה לא הרי לכלל זימון, אבל
כ"י לא זמון לא פקע חובה זימון
מזן ח"ג (ג) לפי פירושם: ח"ג י"ט שמש
ציינים. שמשמש לשיחיה: שמש
מטרפין. ח"ג שאין אלו רואין את
אלו כגון יריעה פרוסה ציינים: ח"ג
מבדקין עליו ב"פ הגפן. לפי שהיה
ייסם חוק מלך ואין ראוי לשיחיה בלא
מים הלכך אכתי לא אשתי למעליהו
ולא זו מבדקתו הראשונה והרי הוא
כענבים וברכתו ב"פ העץ: וטעולין
ממנו לידים. דגס מים עליו דמי
פירות בעלמא מקרי: משנתן לטובי
ע"פ י"ן עליו ואין טעולין אלא
צתים: [ג] אלא חר הכי גרסי' י"ן עוד
שלא נתן לטובי מים מבדקין עליו
ב"פ העץ ואין טעולין הימנו לידים
משנתן לטובי מים מבדקין עליו בורא
פרי הגפן וטעולין הימנו לידים דברי
ר' אליעזר וכו' אין בין כך ובין כך
מבדקין עליו ב"פ הגפן ואין טעולין
ממנו לידים וטעמיהו דרבנן משום
הסדר זולתן כך מלאחי בבלות
גדולות אלא קידוש והבדלה: [ג] ובדקתי
בחוספתא ולא גרסינן בה הכי אלא
כמו שהוה בספרים: בר"ט. דלמר
טעולין הימנו לידים ולא חייב להפסק
זולתן: למאן חזי. לשחיה דמבדקין
עליו ברכת ה"ן: קרובי. פייסין
בלעז ובשני חכמים אטומליה
ולא עניניה: ח"ן מעבדין כוס מלא
על הפת. שלא יספק על הפת והוא
הסם בזויה: פסק. זרק: כשפגל.
אמיניטטריסין בלעז מנה של בשר
מבושל: עידי דממאם. שמתמקן
בויריקתו כגון חאנים בשלו כל נרסם
וטוחים: דלא ממאם. רמון ואגוז וכל
דבר קשה: ממשיכין י"ן בעגרות.
משום סימן טוב ואין כאלו משום ציון
והפסק לפי שמקבלים אותו בראש פי
במידה

העזר בלעז. צימוס החמה. שאין טעם צדריים: חבל לא
גלובסקות. שהרי ח"ה בימות החמה הן נחמסין בויריקתן: בולטין.
בלא ברכה: פולטין. ומבדק ומזר ואוכלן: משקין. בולטין שאין
אפשר לסלקן לאחד מלוגמיו ולבדקן ולא לפולטם שמספידן: פולטין
במידה. דלא ממאם. רמון ואגוז וכל
דבר קשה: ממשיכין י"ן בעגרות.
משום סימן טוב ואין כאלו משום ציון
והפסק לפי שמקבלים אותו בראש פי
במידה

העזר בלעז. צימוס החמה. שאין טעם צדריים: חבל לא
גלובסקות. שהרי ח"ה בימות החמה הן נחמסין בויריקתן: בולטין.
בלא ברכה: פולטין. ומבדק ומזר ואוכלן: משקין. בולטין שאין
אפשר לסלקן לאחד מלוגמיו ולבדקן ולא לפולטם שמספידן: פולטין
במידה. דלא ממאם. רמון ואגוז וכל
דבר קשה: ממשיכין י"ן בעגרות.
משום סימן טוב ואין כאלו משום ציון
והפסק לפי שמקבלים אותו בראש פי
במידה

הנהות הביח
(ה) רש"י ד"ה אכל
אזמון וכו' אלא עד
כדי: (ב) ד"ה מטה
וכו' ח"ה לפי פירושם:
(ג) ח"ה ד"ה אכל וכו'
וי"ל וכו' ר' אליעזר וכו'
דפסק: (ד) ב"ה ודלא
כפירוש רבינו מנחם
שפסק דלא:

לכ"ל
נתינת מים
לחוק ה"ן

לכ"ל
הנהות הביח
(ה) רש"י ד"ה אכל
אזמון וכו' אלא עד
כדי: (ב) ד"ה מטה
וכו' ח"ה לפי פירושם:
(ג) ח"ה ד"ה אכל וכו'
וי"ל וכו' ר' אליעזר וכו'
דפסק: (ד) ב"ה ודלא
כפירוש רבינו מנחם
שפסק דלא:

לכ"ל
הנהות הביח
(ה) רש"י ד"ה אכל
אזמון וכו' אלא עד
כדי: (ב) ד"ה מטה
וכו' ח"ה לפי פירושם:
(ג) ח"ה ד"ה אכל וכו'
וי"ל וכו' ר' אליעזר וכו'
דפסק: (ד) ב"ה ודלא
כפירוש רבינו מנחם
שפסק דלא:

ותי"פ עות' שנת ע"ד
כדי ובציון טע'
ופסחים קת' ד"ה שאין
וכי' ז': ד"ה ע"ד

לכ"ל
הנהות הביח
(ה) רש"י ד"ה אכל
אזמון וכו' אלא עד
כדי: (ב) ד"ה מטה
וכו' ח"ה לפי פירושם:
(ג) ח"ה ד"ה אכל וכו'
וי"ל וכו' ר' אליעזר וכו'
דפסק: (ד) ב"ה ודלא
כפירוש רבינו מנחם
שפסק דלא:

לכ"ל
הנהות הביח
(ה) רש"י ד"ה אכל
אזמון וכו' אלא עד
כדי: (ב) ד"ה מטה
וכו' ח"ה לפי פירושם:
(ג) ח"ה ד"ה אכל וכו'
וי"ל וכו' ר' אליעזר וכו'
דפסק: (ד) ב"ה ודלא
כפירוש רבינו מנחם
שפסק דלא: